

A Máriás Papi Mozgalom újévi körlevele

Genova, 2019. január 1.

Elmélkedés

„Ma a tisztulás nehéz útját járjátok. Vajon hosszú-e még? Mikor ér véget? Sokat kell szenvednünk? Mi lesz velünk egyenként, és ki ér célba? E kérdések vetődnek fel bennetek gyakran.” (1978. március 3.)

De a Szűzanya csak a bizalmat kéri:

„Ebben a bizalomban élt minden szent, az Isten minden barátja. Mindenkor ez a bizalom szolgált a Mindenhatónak arra, hogy minden korban megvalósítsa tervét. Minden várakozás ellenére gyakran oly pillanatban valósította meg tervét, amikor senki sem hitte volna.” (1976. július 26.)

Újra a Katolikus Egyház Katekizmusára hivatkozok KEK & 675-677 az Egyház utolsó próbatételére az idők végén, ahol „Az Egyház (...) követni fogja az Urát az ő halálában és feltámadásában.”

De mit jelent az Egyház számára: „követni fogja az Urát az ő halálában és feltámadásában”?

Jézus megjövendölte az ő halálát és Feltámadását:

„Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia három nap és három éjjel a föld szívében”. (Mt 12,40)

„Nem kap több jelet ez a gonosz nemzedék” (lásd Lk 11,29).

Talán ugyanaz lesz a mi gonosz nemzedékünkkel: egy Egyház, mely majdnem „eltűnik a föld alá”, mely lecsökken **egy kis maradék hívőre** mielőtt újra „a népek fénye lesz”:

„(Szentlélek) isteni tüzeddel perzselj fel benne mindent, ami tökéletlen, vedd el tőle az emberi hatalom oly sok eszközét, szabadítsd meg a világgal való megalkuvástól, amelyben él, és amelyet meg kell mentenie. Tedd meg, hogy tisztulásában teljesen megújuljon, egyre szebbé váljék – folt és ránc nélkül – Máriának, Szeplőtelen Anyjának, a Te szeretett Jegyessednek követésében.” (1983. május 22.)

Aposztázia (igaz hit elvesztése)

Első értelemben, lehet beszélni az Egyház haláláról az igaz hit elvesztésében. Szűzanya ezt Fatimában megjövendölte: „sok nép elveszíti az igaz hitet”, ami a hit a megtestesülés Misztériumában, ahogy (ezt) az Angyali Üdvözllet napjának az imájában mondjuk. A KEK § 675 beszél „egy végső próbatételről, ami sok hívő hitét megrázza”. „Vagyis amit megkérdőjeleznek, (az) a hit”, mondja VI. Pál, (ahogyan) a Kék Könyv bekezdésében idézzük.

„A sötétség e napjaiban legyen a hit az a fény, amely nektek világít, és egyedül Fiam, Jézus tiszteletéért és dicsőségéért való lelkesedés emésszen benneteket... Tartsatok ki az imádságban, a szenvedésben és a reményben, mert **közel van szabadulástok órája**”. (1979. március 9 = 1997. december 31.)

Az elbátortalanodás kísértésében, (tudni illik), hogy ne higgyenek egy összezavart, fegyelmezetlen, megosztott és üldözött Egyházban, ahogyan a Szűzanya írja az 1979-es első üzeneteiben, pontosak ezekben az időkben nem az (Egyház) haláláról, hanem nagy megtisztulásról (van szó). „Az utolsó idők apostolai” nem rémülnek meg, mert (ez a megpróbáltatás azt) jelenti, hogy a „szabadulás közel van” (Lk. 21,28), és azt, hogy „kevés idő marad az Ellenségnek” (ApCsel 12,12) a végleges veresége előtt. A sátán a kétségbeesett, nem mi.

„Úgy tűnik, hogy a Sátánnak sikerült az Egyházban is mindent meghódítani... Szívén fogom találni a Sátánt, mert saját győzelmét állítom Szeplőtelen Szívem diadalának szolgálatába”. (1977.május 18.)

Az Egyház vértanúságának a Látomása (3. Fatimai titok)

Emlékezzünk XVI. Benedek Pápa 2010. május 13-án Fatimában tett állítására: „**Áltatná magát, aki azt állítaná, hogy a Fatimai misszió befejeződött.**”

A 3. Fatimai titok, amit 2000-ben hoztak nyilvánosságra, leírja az Egyház nagy „Keresztjét”: látszik, hogy vértanúként halnak meg a Pápa, a bíborosok, a püspökök, papok és sok hívő: **olyan, mint az Egyház „halála”**. Olvassuk a Könyvünket:

„**Eddig még soha nem tapasztalt szenvedések várnak rátok, (Mt 24, 21!) mert egy általános megújulás pillanata következik. A Sátán le lesz győzve, a gonosz hatalma le lesz rombolva, (Jel 19, 19-21, 20, 1-3.) Jézus megalapítja dicsőséges (ezer éves Eucharisztikus) országát köztetek, és így új Ég és új Föld fog kialakulni. Az anyai rendkívüli közbelépésem nélkül nem tudátok elviselni a nagy megpróbáltatás fájdalmát, ami most már mindenki számára elérkezett. Az Irgalmasság Anyja vagyok. Rám bízták azt az anyai feladatot, hogy segítsen az Egyházat legnagyobb szenvedésének az órájában, mert fel kell mennie a feláldozásának és vértanúságának Kálváriájára.** Ezt az anyai irgalmas segítségemet abban gyakorlom, hogy segítem az Egyházat az árulás (idején) és az elhagyás Keresztjének hordozásában, amikor a hittagadás általánossá válik, (az egyházi szabadkőművesség célja Krisztusnak és Egyházának tönkretétele, új bálványt, vagyis **Hamis Krisztust és Hamis Egyházat alkotva!** 1989. 06. 13.) és behatol az Egyházba a gonosz ember, akiről az isteni Írás megmondta, hogy belsejébe viszi a gyalázatos pusztítást (ami tetőfokára hág, amikor **eltörlik a Szentmise áldozati jellegét, Dán 12, 9-12. közel az idők vége és Jézus Dicsőségben megvalósuló eljövetele!** 1992. december 31. Mt 24, 32-33). Az irgalmas segítségem még erősebbé válik, amikor majd a gyermekeimet üldözik és bebörtönzik, megkínózzák és vértanúságra ítélik. **Akkor Én rendkívüli módon nyilvánítom ki magam nekik egy misztikus terv szerint...**” (1995. január 1.)

Emlékezzünk, hogy a nyugalmazott Pápa, ugyanazon a Fatimai utazása alatt felajánlott minden papot Mária Szeplőtelen Szívének, és újra a Szent Péter téren a Papi Év lezárásakor (2010. június 11.). Erről az eseményről Stefano atya mondta: „ez az én misszióm beteljesedése”. Ismertessük meg a papokkal ezt a felajánlást.

A Megváltó Társa (Társ-megváltó)

Mindenek fölött emlékezzünk, hogy a 3. Fatimai titok látomása így fejeződik be: „A kereszt két szárnya alatt két angyal állt, mindegyiknél kristályöntöző kanna, melybe összegyűjtötték a vértanúk véré, s öntözték vele az Istenhez közeledő lelkeket.”

A vértanúk vére a lelkek üdvössége, ami megengedi nekik, hogy Istennel találkozzanak. **Ez Mária diadalának az egyik értelme: sok léleknek az üdvössége** – akik különben elvesznének – **vértanúk vére által**, az Úr szolgálóinak az áldozatai által (üdvözülnek), ahogyan a szenvedő Szolgával és Őáltala: „Ha odaadja életét engesztelő áldozatul, látni fogja utódait” (Iz 53,10). Vagyis: hivatva vagyunk, hogy átéljük a Kereszt misztériumát, társ-megváltásban, Mária Szeplőtelen Szívének az Oltárán, aki Társmegváltó, ahogyan Ő nagyon gyakran magyarázza:

„Ma is ugyanazt kérem tőletek, Szeplőtelen Szívemnek szentelt fiaimtól, amit ezen a helyen (Fatimában) kértem a három kisgyermektől, Lúciától, Jácintától és Ferencről, amikor előttük megjelenem. **Akarjátok-e ti is magatokat áldozatként felajánlani az Úrnak Szeplőtelen Szívem oltárán minden szegény bűnös gyermekem megmentéséért?**” (1989. szeptember 15.)

„**Édesanyjuk Szíve lesz az az oltár, amelyen magukat feláldozzák, mint Istennek tetsző áldozatok az ő diadaláért.**” (1974. november 19. (lásd Róm 12,1)

Ez a részvétel Krisztus Szenvedésében, Mária Szeplőtelen Szívének az Oltárán, valóra váltja „az Ő Társmegváltó anyai funkcióját” 1979. március 3.) és az Atya Irgalmának a diadalát a világon, pontosan, mint Jézus a Kereszten.

Számtalan utalást találunk (erre) a témára a Könyvünkben: 1974. dec.26 és 1976. május 3. és 28., 1976. dec. 4, 1978. febr. 2. és 11., 1978 március 19. stb...

„Ne féljete, hogyha ma azt kívánom, mindnyájan legyetek velem a Kálvárián: anyai Szívemben vagytok, és itt nektek is meg kell tanulnotok **imádkozni, szenvedni, hallgatni és felajánlani.**” (1978. március 24.)

Ez a vértanúság mostanáig keveseknél valósult meg betű szerint, és gondoljunk különösen P. Nazarenora. Ugyanis keveseknek az áldozata mostanáig elegendő a Szűzanyának, hogy elnyerje a kegyelmek folyamait mindenki számára:

„...amit itt átélsz, az számodra egy jel, amelyet neked ajándékozok. Megértheted belőle, hogy egyesek halálából és áldozatából miként készít Édesanyátok mindenki számára új életet.” (1978. június 3.)

Ahogy megérteti a 3. Fatimai titok elbeszélésének a célját az egyes vértanúk áldozata, kezdve a mindennapi kis áldozatoktól, melyeket a feláldozás lelkületében tesznek Mária Szeplőtelen Szívének az oltárán, kedves felajánlással válik Istennél a világ üdvösségéért. Isten nagy műve (ez), ami mindig a Kereszt (áldozatáé), hogy az Igazságosság egyesüljön az Irgalmassággal és jöjjön el végre az Üdvösség ideje sokak számára a mi időnkben. **Nos: „akarjátok-e ti is magatokat felajánlani áldozatként a Szeplőtelen Szív oltárán...?”**

„Remélni minden remény ellenére”

„A Sátán biztos győztesként akar uralkodni az Egyházon, amely már látszólag süllyedőben van...” (1977. május 18.)

„Az Úr megengedi, hogy egy pillanatig úgy látszék, **mintha elhagyta volna az Egyházat**” (1978. február 10.)

Ez a kereszthalál részét képezi: mint ahogyan Jézus a Kereszten felkiált: „Istenem, Istenem, **miért hagytál el engem?**”, lehet, hogy mi is mondhatjuk (majd) ugyanezt Egyházként egy bizonyos napon...

„Hányan kételkednek majd Fiamban és bennem, és azt gondolják, hogy elékezett Egyházam számára a vég... **Egyházam számára nem ez a vég, teljes és csodálatos megújulásra készül.**” (1975. október 15. „*tranzittus*”)

„Egyedül Isten az, aki mindig, minden körülmények között győz, főleg olyankor, amikor látszat szerint legyőzték” (1979. november 28.)

Úgy, mint Jézus számára a Kereszten (a szenvedése és halála) nem Isten veresége volt, hanem az Ő Üdvözítő terve, **ugyanígy (lesz) a hasonló pillanatokban az Egyház számára:** szükséges tovább (is) megingathatatlan hittel és reménnyel reménykedni, (amit) nem a tények bizonyosságára alapozzuk, hanem Jézus (Mt 16,18) és a Fatimai Szűzanya ígéretére: **„végül az én szeplőtelen Szívem diadalmaskodik.”**

Ezért mondja a Szűzanya egy Nagyszombaton:

„Jézus teste holtan fekszik... Azt szeretném, hogy ma legyetek mind mellettem, fájdalmas Anyátok mellett, hogy megvigasztalódjatok, és hogy megtanítsalak benneteket bizalommal imádkozni, engedelmesen szenvedni, a szív tisztaságával szeretni, **rendíthetetlen bizonyossággal hinni, hőiesen szeretni a látszat ellenére**” (1988. április 3.)

Így tett a Szűzanya a Kereszt lábánál: „*stabat Mater*”, a nélkül, hogy elveszítette volna a hitét és a reményét (lásd Redemptor Mater, § 18). Ha Mária kicsinyei vagyunk, az ő Szeplőtelen Szívébe menekülünk, átmegyünk a megtisztulás ezen a próbáján, a nélkül, hogy elveszíténénk a hitünket és a reményünket, **„minden látszata ellenére is”**. „Remélni minden remény ellenére” (Róm 4,18), egy remény ellen, amely még túl emberi (ahhoz), hogy természetfeletti remény legyen, vagyis (nem abban remélni), ami az (emberi) tények bizonyosságán alapszik, hanem Isten ígéretein.

A feltámadás bizonyossága már a mondatban benne foglaltatik: „végül az én Szeplőtelen Szívem diadalmaskodik”...

„Ez a betegség nem okozza a halálát”

A Szűzanya Jézus egyik irgalmas mondatát idézi Lázár halálát és feltámadását illetően („ez a betegség nem okozza a halálát, hanem Isten dicsőségére lesz” Jn 11,4) elmondván nekünk, hogy **ugyanaz lesz a mi időnk Egyházával is:**

„Szeretett fiaim, Egyházam ma még inkább Ellenfelem céltáblájává vált és hevesebben támadja, mint valaha... Szegény Egyházam! Anyaként közeledem hozzád és oly betegnek talállak, **úgy tűnik, hogy közel állsz a halálhoz... Ez a te súlyos betegséged, Ellenfelem látszólagos győzelme feletted, mégsem válik halálodra, hanem Isten nagyobb dicsőségére szolgál majd.** Én magam vagyok melletted anyaként fájdalmas tisztulások haláltusájában... ha itt az ideje, én magam gyógyítalak meg”. (1977. január 15.)

Időközben, „ennél a végső próbánál sokak hite megrendül” (lásd KEK 675) Az Emmauszi tanítványokhoz hasonlóan fogják mondani: **„Mi reméltük... de többé már nem: a mi reményünk halott”** (lásd Lk 24,21 és Ez 37,11). **De mi nem vagyunk Emmauszi tanítványok, hanem Mária tanítványai és Neki szentelt fiai.** Annak a tanítványai (vagyunk), aki a Kereszt lábánál és a becsukott sír előtt nem veszítette el sem a hitét, sem a reményét: mivel nem az emberi divat szerinti gondolkodásra támaszkodott, hanem Istenbe vetette a reményét.

„Amikor az Emberfia visszatér, talál-e még hitet a Földön?”

Ez a kérdés válasz nélkül maradt 2000 éve.

„A hitehagyás akkor már általános lesz, mert majdnem mindenki követi a hamis Krisztust és a hamis Egyházat”. 1998-al kezdve beléptünk: *„abban a történelmi korszakban, amikor a szabadkőművesség az egyházi szabadkőművesség segítségével valóra akarja váltani feltett szándékát: bálványt akar alkotni, és oda állítani Krisztus és az Egyház HELYÉRE!”* (1989. június 17.)

„Majdnem mindenki” mondja a Szűzanya, de nem a **„kis maradék”**, melyet Ő a Szeplőtelen Szívében őriz. Szűzanya felel majd az ő kicsinyei nevében: **„igen, Jézus! Találni fogsz még hitet a földön!** Az én kicsiny gyermekeim, az Oltáriszentségben való valódi Jelenléted előtti imádásban, továbbra is várakoznak rád egészen a te visszatéréseidig” (lásd 1979. június 14.). **„A te halálodat hirdetjük, Urunk, hittel valljuk feltámadásodat, amíg Dicsőségben el nem jössz.”**

„Bátorság! Legyetek erősek, kicsi gyermekeim! **A ti dolgotok ezekben a nehéz esztendőkből az, hogy hűségesek maradjatok Krisztushoz és az Egyházhoz.** Viseljétek el az ellenségeskedést, a küzdelmet és az üldöztetést! **Legyetek értékes tagjai a kisedd nyájnak, amelynek feladata, hogy harcoljon, és végül győzzön az Antikrisztus hatalmas ereje fölött.”** (1989. június 17.)

„Ez az az idő, amikor a Bárány hűséges követőit félreállítják, üldözik, bebörtönzik, megölik. Ez tehát a **ti állhatatosságotok ideje.**” (1989. augusztus 15.)

Mit kell tennünk?

Semmi különöset. Az idők azok, amelyek különösek. Nekünk csak folytatnunk kell, hogy katolikus keresztények legyünk **„egy világos hittel az Egyház hite szerint”** (Ratzinger bíboros) akkor is, ha „fundamentalizmussal” bélyegeznek meg és fanatikusakként kezelnek. Ezért kétszer mondja a Szűzanya nekünk, hogy tekintsünk szent VI. Pál világos Hitvallására:

„Ezért meghívlak benneteket... hogy **elméldkedjétek át a teljes hitvallomást**, melyet az ő szeretett gyermeke állított össze, aki már ideérkezett fel, VI. Pál Pápa. Maradjatok meg az igazi hitben...” (1984. július 5; 1986. december 3.)

És amikor szent II. János Pál kiadta a Katolikus Egyház Katekizmusát, a Szűzanya mondta:

„Szeplőtelen Szívem különleges ajándéka erre az időre a Katolikus Egyház Katekizmusa, amit a Pápám úgy akart közzé tenni, mint fénylő és végső tanúságtételét.” (1993. január 1.)

Szűzanya csak bizalmat kér. Egy abszolút bizalmat az Isten tervében, ami Máriára lett bízva. (Mária) mondja nekünk, hogy az ő tervének részét képezi, **hogy meg van engedve a sátánnak egy idő**, és még egy kis idő, hogy az legyen a benyomása, hogy **az Egyház számára elérkezett a „halál”**, hogy az ő legyőzése még véglegesebb legyen, mint ahogyan abszolút győztesnek hitte magát (lásd 1975. október 18.)

„Bizalom, bizalom, bizalom”, hangoztatja Mária (1978. február 11.). Utána, az ima, szenvedés, hallgatás (1975. október 18. és 24.) Ima **Cönákulumokat** akar jelenteni, vagyis **a rózsafüzért, a Könyv elmékedését figyelmesen és nem keverve más dolgokkal.**

„Ahogy kértem, tartsatok még több ima Cönákulumot a világ minden táján. **Olyanok legyenek ezek, mint éjben kigyúlt fáklyák, mint az engesztelés biztos pontjai**, mint az oly nagyon áhított és nélkülözhetetlen menedék. Mindenekelőtt azt kérem, **terjedjenek el mindinkább a családi Cönákulumok**, hogy biztos lakhelyet nyújtsanak számotokra az immár reátok váró nagy megpróbáltatásban.” (1990. január 1.) *(mert a templomokban akkor már nem lesz mit keressünk, oda a megtévesztettek tömegei fognak járni).*

Imádkozni, szenvedni, felajánlani, hallgatni. Várakozni rendíthetetlen reménnyel, a tények bizonyossága ellenére is, remélni nyugalommal és hallgatással az Úr dicsőséges eseményét, aki így megdicsőíti az Ő Jelenlétét az Oltáriszentségben és **új eget és új földet fog alkotni.**

„A reátok váró nagy szenvedés szolgál arra, hogy a világra köszöntő korszak születésére készítsen fel benneteket” (1991. január 1.)

Az új korszaknak szülési fájdalmai vannak, ahol majd az Eucharisztikus Jézust mindenki megdicsőíti.

„Az asszony is szomorú, aki szül, mert elérkezett az órája. Amikor azonban megszületik a gyermeke, azon való örömeben, hogy ember született a világra, nem gondol többé a gyötrelmeire. Így most ti is szomorúak vagytok. De viszontlátlak benneteket, s akkor majd örül a szívetek, és örömetöket nem veheti el tőletek senki.” (Jn 16 21-22)

Ámen! Igen, jöjj el, Uram Jézus!

Kedves testvéreim és nővéreim, elmékedjétek jól át ezt a körlevelet. Megköszönöm nektek az imáitokat, egyesülök veletek lelkileg a papi imámban és **megáldalak benneteket**, várva, hogy hírt adjatok magatokról.

A ti kis testvéretek, Laurent Larroque atya
(Tengernek Csillaga, XXIV/2.)